

blev afdraget et lidet Procentbeløb i den Rente, som skulde ydes de vedkommende Myndlinge; thi Reserverfonden er foreslaaet for at betrygge de paagjældende Myndlinges Midler, altsaa af Omsorg for dem og for at gjøre Overformynderibestyrelsen betryggende. Men at paalægge Raantagerne en vedblivende Renteforhøielse, der er saameget desføleligere, som den rammer Hovedstolen, anseer jeg for uheldigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontrolten med Taxationen, da finder jeg, at Lovudkastet paabyder Foranstaltninger, der tyde paa god Betryggelse, navnlig at der skal gives vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab med Retsbetjenten Anledning til at ytre sig derom. Jeg indrømmer, at det er overmaade vanskeligt at træffe Foranstaltninger, der kunne give en selvstændig Betryggelse for, at Taxationerne ikke ere overdrevne, eller at vedkommende Taxatorer ikke ere paavirkede af de enkelte Tidspvingninger, som kunne gjøre sig gjældende, eller af andre Omstændigheder, men jeg skal dog tillade mig at nævne en Betryggelse, som vistnok vil give den største Sikkerhed ved Siden af, at der bliver givet Sogneforstanderskaberne eller Kommunalbestyrelserne Leilighed til at udtale sig om Taxationerne. Det er, at Taxationen for den Eiendom, hvori vedkommende Raantager skal have Raan, blev offentliggjort. Det vilde maaskee synes noget Saarende, navnlig naar det blev offentliggjort i Siiktsstidenden, hvormeget en saadan Eiendom var bleven taget til, og hvor stort Raanet er; men jeg troer, at da der ikke er saa Tilfælde, hvor der bliver begjæret og ydet Raan, vil denne Omfindtlighed svinde bort. Som det nu er, vil dog i alt Fald Thinglæsningen træde istedet. Den er jo ogsaa offentlig; men jeg vil indrømme, at den træder i Virkeligheden ikke saameget frem. Dertil kommer, at de, der søge Overformynderimidler tiltaans, have i Almindelighed en meget betryggende Sikkerhed at tilbyde, og jeg troer i det Hele taget, at Offentliggjørelsen af en saadan Taxation vil være et af de sikreste Midler til at hindre, at de paagjældende Taxatorer paavirktes af de betegnede Omstændigheder, og paa den anden Side ogsaa give en Betryggelse for de vedkommende Myndlinge.

Sonne: Diskussionen har allerede været saalænge, at de fleste af de Punkter, som jeg har noteret mig, allerede ere omtalte af andre Talere, hvoraf jeg navnlig maa henholde mig til de to ærede næstsidste Talere (Rosenørn-Teilmann og Westfely), saa at jeg skal indskrænke mig til kun at omtale et eneste Punkt, hvortil jeg gjerne vil yde min anbefaling. Overformynderierne have efter min Mening to Formaal, som ogsaa Loven har søgt at gjennemføre, nemlig for det Første at sikke de Umyndige deres Formue paa den bedst mulige Maade og for det Andet, at den Formue, som saaledes kommer ind i Overformynderierne, kommer Eiendomsbesidderne saameget som muligt tilgode trindt om paa de forskjellige Steder, hvorfra Formuerne ere komne ind. Med Hensyn til det første Formaal troer jeg, at Overformynderierne maae indrettes saaledes, at Bestyrelsen bliver saa billig som muligt, og med Hensyn dertil troer jeg, at det vil være det Dønskeligste, at der bliver saa saa Bestyrere som muligt. Jeg troer, at det med Hensyn dertil vil være det Bedste, at der kun bliver eet Overformynderi, hvilket vil simplificere det Hele betydeligt. For at nu ogsaa det andet Hensyn kunde naaes, vil det paa den anden Side være nødvendigt, at der, som der blev foreslaaet af den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kredts (Rosenørn-Teilmann), blev oprettet Raanekommissioner i de forskjellige Amtter; disse Raanekommissioner troer jeg imidlertid skulde bestaae af nogle flere Medlemmer, end efter hans Mening vilde være tilstrækkeligt, nemlig Amtmanden, eet af Amtsrådet og eet af Rjóstæderne valgt Medlem. Jeg troer derfor, at dette Hverv passende kunde gaae over til selve Amtsrådene, hvis den nye Ordning kommer istand, til hvilken Forslag er forelagt det andet Thing, og hvorefter ogsaa Rjóstæder blive repræsenterede i Amtsrådet; paa den Maade vilde der staffles den lokale Rundsab tilstede i Raanekommissionerne, hvilken jeg maa ansee for meget fornøden. Ogsaa et andet Hensyn anbefaler et saadant større Antal af Raanekommissioner. Der vilde nemlig, naar der kun var saa, eller der — i det Tilfælde, at man bestemte sig for et eneste Overformynderi — maaskee endogsaa kun blev een Raanekommission, let gjøre sig det Hensyn gjældende,